

متن پرسش

با سلام خدمت استاد طاهرزاده حضرت آیت الله قرهی (حفظه الله)-شاگرد آقای مولوی قندهاری(رحمه الله)- در درس اخلاق شان می فرمودند که مرحوم آقای شاه آبادی(رحمه الله) یک روز به جوانی که به درس اخلاق ایشان می آمده فرموده بودند که: می خواستید به مقاماتی برسید ولی دیگر نمی رسید چرا که دیروز پای خود را جلوی پدرتان دراز کرده اید . همچنین از قول استادشان می فرمودند که اگر کسی حتی فقط یک بار به والدینش بی احترامی کند حتی از سربازان درجه دو حضرت حجت (ارواحنا له الفدا) نمی تواند باشد. از وقتی که این صحبت ها را شنیده ام دچار نوعی یاس شده ام چرا که در گذشته از روی جهل و نادانی و ندانستن حرمت والدین مرتکب بی احترامی هایی به ایشان شده ام . می خواستم نظرتان را در رابطه با این صحبت ها جويا شوم و این که پس این همه که در قرآن از غفران ذنوب آمده و از یاس و قنوط منع داده شده پس چیست ؟ یعنی راهی را که رفته ایم دیگر نمی توانیم جبران کنیم ؟ یعنی تقدیر امثال من این است که باید تا آخر عمر بسوزند؟ همچنین می خواستم بدانم که اولیای خدا مثل حضرت امام و یا آقای بهجت(رحمه الله علیهم) از همان قبل از تکلیف استاد سلوک داشته اند و به حلال و حرام آگاه بوده اند و وجودشان به گناهی آلوده نشده بود اما ما که تازه در مسیر هدایت قرار گرفته ایم و گذشته مان همراه گناه بوده تکلیفمان چه می شود ؟ آیا ما دیگر از رسیدن به این مقامات باز مانده ایم ؟ یعنی راهی برای توبه نیست؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام شما در هر حال این وعده‌ی الهی را فراموش نکنید که در آیه‌ی ۵۳ سوره‌ی زمر فرمود: «قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» ای پیامبر بگو: ای بندگان من که در مورد خود زیاده‌روی کردید و حریم‌های الهی را نگه نداشتید، از رحمت خدا مأیوس نشوید، خداوند همه‌ی گناهان را می‌بخشد □ آری همه را □ زیرا که او غفور و رحیم است. شاید آنچه آیت‌الله شاه‌آبادی فرموده‌اند مورد خاص بوده برای فردی خاص. موفق باشید